

Nevěřím na spontánní revoluce

internetweek.cz/armada/neverim-spontanni-revoluce

Skoro každý den dostávám od čtenářů, nebo sám nacházím odkazy na optimisticky laděné články o obrovských protestech tu ve Španělsku, tu v Řecku, tu na Islandu.

Skoro každý den dostávám od čtenářů, nebo sám nacházím odkazy na optimisticky laděné články o obrovských protestech tu ve Španělsku, tu v Řecku, tu na Islandu. Články mívají kromě optimismu autorů i další společnou věc: skryvanou, ale nepřehlédnutelnou naději na změnu. "Konečně," zní nevysloveně v textech, "konečně se to hroutí, teď už by snad brzy mohlo být lépe..."

Poslední takovou zářivou ukázkou naivity, sympatií s revolucí a skryté naděje na změnu "už už za rohem" je článek v BL V Řecku jsme nyní svědky skutečné demokracie v akci - může to být příkladem pro Čechy? "Veřejné debaty rozrušených Athénanů jsou pozoruhodným příkladem demokratické praxe," tvrdí autor Costas Douzinas a přirovnává je k athénské demokracii starověku. Článek hýří naději. "Toto je demokracie v akci!" volá autor. "Názorům nezaměstnaného i univerzitního profesora se dostává stejného množství času. Debatuje se o obou z nich stejně energicky a stejně energicky se o nich i hlasuje", praví se v článku a o kousek dále "Vysoce inteligentní debaty na náměstí Syntagma v Athénách zdiskreditovaly onu banální námitku, že většina politických otázek je příliš "odborných" na to, aby se k nim mohli vyjadřovat obyčejní lidé a je nutno je nechat "expertům". Lidi si uvědomili, že demos má větší kolektivní

inteligenci než jakýkoliv politik. To bylo základním přesvědčením, které bylo podstatou agory ve starém Řecku, a tato agora se nyní do Athén vrací. Rozhořčení občané ukázali, že parlamentní demokracie musí být doplněna přímější verzí."

Hm. No já tedy nevím. Nechci nikomu brát naději a nechci znít ani příliš pesimisticky nebo jako kazišuk. Ale domnívám se, že ke zhroucení je ještě poměrně daleko. Možná jste si všimli, že se zde různým demonstracím v zadlužených evropských zemích věnuji spíše okrajově. To není náhoda. Důvod je jednoduchý: prostě nevěřím, že by neorganizovaný dav bez vůdců, bez strategie a bez zkušeností mohl nějakou změnu vyvolat a kdyby vyvolal, že by ji dokázal udržet a rozvinout. Nevěřím na spontánní demonstrace, které mění svět. Za posledních 5000 let nebyla úspěšná ani jediná. Jen si vzpomeňte, jak dopadl Spartakus a jeho kamarádi.

A že se tihle jeho vojáci rvát uměli... Přinejmenším stejně, jako proti nim nasazení profesionálové, ale spíše lépe. Ty revoluce, které úspěšné byly - a že jich také několik bylo, např. VŘSR, Velká francouzská revoluce nebo revoluce z naší doby a krajiny - rok 89 v Československu -, byly úspěšné, protože to někdo chtěl. Protože byly v zákulisí připravené od zeleného stolu a dav, který pak revoluci ochotně vykonal, byl v nich pouze nástrojem.

A ještě jedno pozorování mám. Ve všech případech, kdy revoluce byla úspěšná, se dříve nebo později (většinou dříve) ukázalo, že nově nastolený řád je horší než ten, který revoluce smetla. Domnívám se, že momentální strategie jistých skupin je následující: Nechat lidi se vyřvat a vykecat, ono je to časem unaví. Ať si žvaní a plánují. Ty demonstrace mají funkci tlakového ventilu u papiňáku. Sníží nahromaděný tlak a systému neuškodí.

Kdyby se ukázalo, že se situace vymyká z rukou, lze vždy poslat mezi mírumilovné demonstranty provokatéry, vyvolat potyčky a nepokoje a následně pak využít represivní složky státu (policie, vojsko) k rozehnání demonstrujících a případně i vyhlásit stanné právo. Vše pod pláštíkem nastolení pořádku a zajištění bezpečnosti občanů.

Čeká-li někdo, že se policie a vojsko přidá na stranu demonstrantů, nechť nezadržuje dech. V době, jako je tato, jsou ti lidé rádi, že mají práci, a budou celkem ochotně držet vrabce v hrsti namísto pokukování po holubu na střeše.

Pokud by se přesto stalo neočekávané (například by se armáda a policie opravdu postavila za demonstranty) a štěstěna by se začala přiklánět na stranu demonstrantů, mají tyto skupiny v ohni ještě další želízka. Pak by se soustředily na to, aby do čela nepokojů nasadily své vůdce, kteří by už vhodně výsledek revoluce odklonili požadovaným směrem a rozmělnili v beztvárovou sračku, popřípadě rovnou změnili v totalitu. Revoluce by sice skutečně svrhla současný systém, vyhnala

prolhané a zkorumpované politiky a chvíli by to vypadalo, že se blýská na časy. Po krátké době by si lidi uvědomili, že výsledek jaksi není to, co čekali. Jen málokomu by došlo, proč a kde udělali soudruzi z NDR chybu.

Přečtěte si PSM, tam to všechno je černé na bílém. Takže co s tím? Abychom mohli zvítězit, musíme se vcítit do jejich kůže. Do kůže "elit". Naučit se myslet jako ony, být stejně bezcharakterní, kluzcí jako had, bez etiky, tvrdí, bezohlední a zlí. Musíme se snažit vše posuzovat jejich pohledem a jako při šachové partii předvídat jejich další tahy. To je začátek. Dlouho nebudeme rovnocennými protivníky, ale snad by nám to aspoň pomohlo neopakovat stále stejné chyby. Co dělat dál, nevím. Jen jedno vím: Nerezignovat a nevzdávat se! Na něco přijdeme. I "elity" mají svou Achillovou patu. Ale demonstrace to určitě není.

Vladimír Stwora,

Zdroj

Diskusia k článku TU!

Další příspěvky **autora**: [michellin](#)

Články ve stejných kategoriích:

[Ostatní](#) [Zajímavý článek](#) [Zajímavé články](#) [Vojáci](#) [úvaha](#) [Spontánní revoluce](#)
[Revoluce](#) [Protest](#) [Povstání](#) [Potyčky](#) [Odboj](#) [Nepokoje](#) [Konspirační teorie](#) [Konspirace](#)
[Demonstranti](#) [články k zamyšlení](#) [článek k zamyšlení](#) [Čechy](#) [Armáda](#)